

Biografia lui Lucian Blaga (1895-1861)

Lucian Blaga, poet, dramaturg si filozof, s-a nascut la 9 mai 1895, in satul Lancram din judetul Alba, sat ce poarta-n nume "sunetele lacrimii". Copilaria sa a stat, dupa cum el insusi marturiseste, "sub semnul unei fabuloase absente a cuvintului", autodefinindu-se "mut ca o lebada", deoarece viitorul poet nu a vorbit pana la varsta de patru ani. Fiu de preot, Isidor Blaga despre care afla de la fratii lui ca "era de o exuberanta si de o volubilitate deosebit de simpatica", este al noualea copil al familiei, iar mama lui este Ana Blaga, nascuta Moga, pe care autorul o va pomeni in scrierile sale ca pe "o fiinta primara" ("eine Urmutter").

isi face studiile primare la scoala germana din Sebes-Alba, urmate de liceul "Andrei saguna", din Brasov si de Facultatea de Teologie din Sibiu (1914-1917), unde se inscrie pentru a evita inrolarea in armata austro-ungara. Absolvent (in 1920) a Universitatii din Viena. in 1919 Sextil Puscariu ii publica Poemele luminii, mai intai Glasul Bucovinei si Lamura, apoi in volum.

Dupa terminarea studiilor, se stabileste la Cluj. Este membru fondator al revistei Gandirea (aparuta in 1921), de care se desparte in 1942, si infiinteaza la Sibiu, revista Saeculum (1942-1943).inca din primii ani ai liceului, Blaga se impune atentiei colegilor. "La cursuri, imi aduc aminte ca uimea pe profesori cu originalitatea raspunsurilor pe care le va da. si in vreme ce clasa-si indrepta admiratia spre muschii atletici ai unor colegi, banuiam in sclipirea ochilor un joc de flacari deasupra unei comori" - isi va aminti mai tarziu un fost coleg de liceu al poetului, Horia Teculescu Amintiri despre Lucian Blaga, in tara noastra, 1935. in 1910 debuteaza in Tribuna din Brasov cu poezia Pe tarm, urmata de cea intitulata Noapte si este ales presedinte al societatii literare din scoala. "incepuse sa-l pasioneze problemele de stiinta si filozofie - atesta aceleasi Amintiri. Ne vorbea despre planeta Marte, incerca sa ne dovedeasca existenta vietii acolo. Cu timpul era pasionat mai mult de problemele filozofice (Conta, Schopenhauer, Höfding, Bergson O lunga perioada (1926-1939), va lucra in diplomatie, fiind, succesiv, atasat de presa si consilier la legatiile Romaniei din Varsovia, Praga, Berna si Viena, ministru plenipotentiar la Lisabona.

isi continua activitatea literara si stiintifica, publicand in tot acest timp volume de versuri, eseuri filozofice si piese de teatru. in 1936 este ales membru al Academiei Romane. intre 1939 si 1948 este profesor la Catedra de filozofia culturii a Universitatii din Cluj, apoi cercetator la Institutul de Istorie si Filozofie din Cluj (1949-1953) si la Sectia de istorie literara si folclor a Academiei, filiala Cluj (1953-1959). Dupa 1943, nu mai publica nici un volum de versuri originale, desi continua da lucreze (opera sa postuma echivaland-o cantitativ pe cea antuma). Abia in 1962, opera sa reintra in circuitul public. Inaugurata cu Poemele luminii (1919), opera poetica antuma a lui Blaga cuprinde, pana in 1943, inca sase volume: Pasii profetului (1921), in marea trecere(1924), Lauda som-nului (1929), La cumpana apelor (1933), La curtile dorului (1938), Nebanuitele trepte (1943).

Poeziile nepublicate in timpul vietii au fost grupate de autor in patru cicluri: Varsta de fier 1940-1944, Corabii de cenusa, Cantecul focului, Ce aude unicornul (volumul Poezii1962). Poezie de cunoastere, construita pe marile antinomii universale (lumina/intuneric, iubire/moarte, indi-

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

vid/cosmos) si avand ca tema centrala misterul existentei, creatia sa lirica evolueaza dinspre elanurile vitaliste spre "tristetatea metafizica" si dinspre imagismul pregnant metaforic spre o simplitate clasica a expresiei.

Dramaturgia, alcatuita din poeme dramatice, porneste de la miturile si legendele autohtone sau de la evenimente ale istoriei si culturii nationale (Zamolxe (1921), Tulburarea apelor (1923), Mesterul Manole (1927), Cruciada copiilor (1930), Avram Iancu (1934), Daria, Fapta si invierea (1925), Arca lui Noe (1944), Anton Pann (1965)). Opera filozofica este organizata in patru trilogii (a cunoasterii, a culturii, a valorilor si trilogia cosmologica (Filozofia stilului (1924), Cunoasterea luciferica (1933), Spatiul mioritic (1936), Geneza si sensul culturii (1937)). Cateva culegeri de aforisme (Discobolul (1945)) si eseuri, alaturi de memorialistica din Hronicul si cantecul varstelor si de romanul autobiografic Luntrea lui Caron, ambele publicate postum, si lucrarea Pietre pentru templul meu (1919), intregesc imaginea uneia dintre cele mai complexe personalitati ale culturii romane moderne.

Crezul artistic al lui Blaga este motoul:

"Cateodata, datoria noastra in fata unui adevarat mister nu e sa-l lamurim, ci sa-l adancim asa de mult, incat sa-l prefacem intr-un mister si mai mare."(Pietre pentru templul meu)

Se stinge din viata la 6 mai 1961 si este inmormantat in satul natal, Lancram, unul dintre cei mai mari poeti pe care i-a avut poporul roman si care va dainui vesnic prin operele sale, care dovedesc puterea geniului romanesc.

"Avea in el un farmec ciudat. intai tacerile lui care erau foarte expresive. Avea, pe urma, niste ochi demonici ... [...] isi concentra toata fiinta in privire. S-a scris despre el ca se iubea foarte mult poate si pentru ca era, in fond, un timid, un delicat, un introvertit; un introvertit, totusi, care era foarte iubit, foarte simpatizat..."

(serban Cioculescu, Un poet de talia lui Blaga n-o sa mai fie in Romania pana ce vei inchide dumneata ochii, Ioan Oprisan, Lucian Blaga printre contempo-rani, Dialoguri adnotate, Bucuresti, Editurile Saeculum si Vestala, 1995)

"Sete de lumina - fuga de lumina, sete de tacere - aspiratie la cuvant, tendinte ambivalente constituie marea, fluxul si refluxul acestui univers poetic ... [...] Acest taram este un continent al sensibilitatii, al sufletescului, al spatiului psihic. Blaga e poetul animei in vesnica framantare, intr-un continuu efort de autorevelare si de autodepasire. Desigur, nu intelegem prin anima doar domeniul traiurilor subiective ale poetului, ci acela al unor experiente depasind aceasta subiectivitate. Lucian Blaga nu este poetul unor aventuri existentiale, ci ale unor experiente esentiale."

(Nicolae Balota, Lucian Blaga, poet orfic, in vol. Euphorion, Bucuresti, Editura pentru Literatura, 1969)